

APROBAT

Sedinta Biroului permanent al
Camerei Deputatilor
din data de 6.11.2017

Nr. 1685
[Signature]

**Parlamentul României
Camera Deputaților**

Domnului judecător

VALER DORNEANU

Președintele Curții Constituționale a României

Stimate domnule Președinte,

Având în vedere adresa Curții Constituționale nr. 10951 din 25 octombrie 2017 prin care se solicită punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților cu privire la sesizarea formulată de un număr de 51 deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal și un deputat neafiliat, referitoare la neconstituționalitatea Hotărârii Parlamentului României nr. 85/2017 pentru modificarea și completarea Hotărârii Parlamentului României nr. 30/1993 privind organizarea și funcționarea Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații,

Biroul permanent al Camerei Deputaților c o m u n i c ă prezentul

PUNCT DE VEDERE

Prin adresa nr. 3C-15/659 din 24 octombrie 2017 un număr de 51 deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal și un deputat neafiliat, au sesizat Curtea Constituțională cu privire la neconstituționalitatea Hotărârii Parlamentului României nr. 85/2017 pentru modificarea și completarea Hotărârii Parlamentului României nr. 30/1993 privind organizarea

și funcționarea Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații, precizând că aceasta *contravine prevederilor art. 1 alin. (5), art. 23 alin. (1) coroborat cu art. 53 alin. (1) și art. 111 alin. (1) coroborat cu art. 31 alin. (3) teza a II-a* din Constituția României.

Examinând sesizarea de neconstituționalitate și dispozițiile regulamentare criticate, prin raportare la prevederile constituționale invocate, argumentăm următoarele:

În ceea ce privește admisibilitatea sesizării, constatăm că aceasta este inadmisibilă pentru argumentele pe care le expunem în continuare:

Cu referire la susținerea autorilor sesizării a încălcării principiului legalității derivat din dispozițiile art.1, alin.(5) din Constituția României, contrar opiniei acestora, potrivit căreia art. I pct. 4 din Hotărârea Parlamentului nr. 85/2017 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I ar încălca principiul legalității, facem mențiunea că, potrivit obiectivelor Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații, aceasta nu are abilitarea constituțională sau regulamentară să se pronunțe asupra vinovăției sau nevinovăției unei persoane, ci doar de a da expresie controlului parlamentar, cum de altfel a statuat Curtea Constituțională în recenta *Decizie nr. 430/2017 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Parlamentului României nr. 38/2017 privind modificarea și completarea art. 9 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului* și anume faptul că una dintre formele de control parlamentar este cea realizată prin intermediul comisiilor parlamentare. Prin textul art. 64 alin. (4) teza a II-a din Constituția României, republicată, Camerele Parlamentului își pot constitui comisii comune. Din acest text

constituțional rezultă, fără dubiu, că aceste comisii se constituie și funcționează potrivit autonomiei lor regulamentare, urmând ca prin regulament să se stabilească modul lor concret de organizare și funcționare. Fiind reglementate la nivel constituțional, nici legea și nici regulamentul parlamentar nu pot ignora această realitate constituțională. Prin urmare, aceste acte normative trebuie să le reglementeze în mod expres și să instituie proceduri, instrumente și mijloace suficiente, care să dea substanță prevederii constituționale. Astfel, controlul parlamentar reglementat în Legea fundamentală și exercitat inclusiv prin intermediul comisiilor este o instituție juridică care nu trebuie izolată de principiul constituțional al colaborării loiale între instituțiile și autoritățile statului și nici de principiul loialității față de Constituție, ci trebuie coroborată și corelată cu aceste principii. Din această perspectivă, prin Decizia nr. 430/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 655 din 9 august 2017, Curtea Constituțională a stabilit că ”este evident că reprezentanții instituțiilor trebuie să colaboreze în realizarea anchetelor parlamentare, în această formulă concretizându-se și principiul echilibrului între puterile statului”.

În analiza sesizării de neconstituționalitate trebuie să se țină cont de nivelul reglementării în privința comisiilor permanente sau de anchetă, respectiv cel constituțional, astfel încât modelarea acesteia să se poată realiza numai din confruntarea cu alte principii, exigențe și valori de aceeași natură, și anume constituțională.

De asemenea, tot în recenta Decizie a Curții Constituționale nr. 430/2017 Curtea observă : « Controlul parlamentar exercitat prin intermediul comisiilor, fie ele permanente sau speciale ad-hoc de anchetă, nu poate fi considerat ca fiind doar o funcție decorativă pe care Parlamentul ar exercita-o ». De altfel, Curtea a reținut în aceeași Decizie, faptul că încetarea anchetei parlamentare într-o atare situație nici măcar nu era expres reglementată în textul art. 9 din

Regulamentul activităților comune, (supus și el sesizării) în varianta redacțională anterioară celei supuse analizei controlului de constituționalitate, ea fiind dedusă din norma de trimitere cuprinsă la art. 102 din Regulament coroborată cu art. 74 din Regulamentul Camerei Deputaților.

Cu privire la caracterul jurisdicțional al „anchetei parlamentare” din cadrul comisiei comune, *așa cum este el interpretat de autorii sesizării*, Curtea a explicat, prin Decizia nr. 1.231 din 29 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 6 noiembrie 2009, că aceste comisii de anchetă nu au un caracter jurisdicțional. Ele nu au abilitatea constituțională sau regulamentară să se pronunțe asupra vinovăției sau nevinovăției unei persoane, ci sunt expresia controlului parlamentar. Astfel cum s-a arătat, scopul lor este acela de a lămuri, de a clarifica împrejurările și cauzele în care s-au produs evenimente sau au avut loc acțiuni cu efecte negative, precum și stabilirea concluziilor și măsurilor ce se impun. Este, prin urmare, de forța evidenței faptul că aceste comisii anchetează/verifică fapte sau împrejurări, și nu persoane. Ele au ca scop constatarea existenței sau inexistenței faptelor, fără a stabili cu titlu de certitudine răspunderea administrativă, materială, disciplinară sau penală a vreunei persoane. Prin urmare, Curtea Constituțională a făcut aceste referiri la o comisie de anchetă și în mod clar deducem faptul că se aplică în egală măsură și comisiilor permanente comune care au ca obiect de activitate scopul de a lămuri, de a clarifica împrejurările și cauzele în care s-au produs evenimente.

Curtea a reținut în Decizia nr.430/2017 că jurisprudența sa recentă dezvoltă și accentuează în mod deosebit o nouă dimensiune a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, în sensul atașării conținutului său normativ a principiului colaborării loiale între instituțiile și autoritățile . De asemenea, întrucât normele regulamentare reprezintă instrumentele juridice care permit desfășurarea activităților parlamentare în scopul îndeplinirii atribuțiilor

constituționale ale forului legislativ, ele trebuie interpretate și aplicate cu bună-credință și în spiritul loialității față de Legea fundamentală, așadar tot ca o dezvoltare jurisprudențială a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție. Prin urmare, este evident că reprezentanții instituțiilor trebuie să colaboreze în realizarea anchetelor parlamentare, în această formulă concretizându-se și principiul echilibrului între puterile statului (Decizia nr.430 din 21 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.655 din 9 august 2017, în care Curtea a constatat că ”simplele audieri de persoane, modalitățile de citare/invitare a persoanelor, respectiv propunerile din raportul comisiei de anchetă nu califică activitatea acesteia ca fiind una jurisdicțională). Curtea constată că textul criticat realizează o evidentă distincție, pe de o parte, între persoanele care trebuie să se prezinte în fața comisiilor de anchetă în considerarea faptului că activitatea instituțiilor/autorităților din care fac parte sunt sub control parlamentar și care sunt citate în acest sens și, pe de altă parte, persoanele care sunt invitate, respectiv cele care reprezintă, în virtutea funcției lor de conducere autorități/instituții publice ce nu se află sub control parlamentar, care, în considerarea principiului colaborării loiale între instituțiile/autoritățile statului, au obligația să ia parte la lucrările comisiei în toate cazurile și indiferent de obiectul anchetei parlamentare sau alte persoane, care, spre exemplu, pot să nu aibă nicio tangență cu instituțiile statului, caz în care participarea acestora este la latitudinea lor”. Subiectelor de drept care nu sunt în raporturi constituționale cu Parlamentul, mai precis sub controlul acestora, nu li se poate impune obligația de a se prezenta în fața comisiilor de anchetă în temeiul vreunui raport de subordonare sau control politic, ci numai în virtutea principiului colaborării loiale între instituțiile și autoritățile statului.

În consecință, simplele audieri de persoane, modalitățile de citare/invitare a persoanelor privesc doar lămurirea unor chestiuni de ordine publică, fără a da verdicte și fără a angaja răspunderea vreunei persoane, astfel

că nu se poate reține încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție și, prin prisma celor expuse, rezultă că nici celelalte prevederi constituționale invocate nu sunt încălcate; mai ales că referirea autorilor sesizării la art. 31 alin. (3) teza a II-a din Constituție este total eronată, alineatul neavând decât o singură teză ce se referă la faptul că *dreptul la informație nu trebuie să prejudicieze măsurile de protecție a tinerilor sau securitatea națională*.

Așa cum și autorii sesizării susțin, prin jurisprudența Curții Constituționale (Deciziile nr. 53 și 54 din 25 ianuarie 2011, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2011) s-a statuat că *pot fi supuse controlului de constituționalitate numai hotărârile Parlamentului adoptate după conferirea noii competențe, hotărâri care afectează valori, reguli și principii constituționale sau, după caz, hotărâri care vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor cu rang constituțional*. Astfel, instanța constituțională a stabilit în mod expres, că, pentru a fi admisibilă sesizarea de neconstituționalitate, norma trebuie să fie de rang constituțional pentru a se putea analiza dacă există vreo contradicție între hotărârile prevăzute la art. 27 din Legea nr. 47/1992, pe de o parte, și exigențele procedurale și substanțiale impuse prin dispozițiile Constituției, pe de altă parte.

Menționăm că pot fi supuse controlului de constituționalitate hotărârile plenului Camerei Deputaților, plenului Senatului și plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului dacă în susținerea criticii sunt invocate dispoziții constituționale însă, invocarea acestor dispoziții trebuie să fie efectivă, ci nu doar formală.

Concluzionând, facem trimitere la Decizia Curții Constituționale nr.611 din data de 3 octombrie 2017, unde se apreciază că, în exercitarea funcției de control, Parlamentul este îndreptățit să utilizeze toate instrumentele juridice pe

Menționăm că pot fi supuse controlului de constituționalitate hotărârile plenului Camerei Deputaților, plenului Senatului și plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului dacă în susținerea criticii sunt invocate dispoziții constituționale însă, invocarea acestor dispoziții trebuie să fie efectivă, ci nu doar formală.

Concluzionând, facem trimitere la Decizia Curții Constituționale nr.611 din data de 3 octombrie 2017, unde se apreciază că, în exercitarea funcției de control, Parlamentul este îndreptățit să utilizeze toate instrumentele juridice pe care Constituția, legea și propriile regulamente de organizare și funcționare i le pune la dispoziție, comisiile parlamentare, deși consacrate constituțional, având doar un rol auxiliar în formarea deciziei finale a forului legislativ. Comisia parlamentară acționează potrivit scopului în care a fost constituită de Camerele Parlamentului, în numele acestora, fără a le putea substitui în relația cu terții.

Astfel, considerăm că hotărârea Parlamentului supusă controlului constituționalității nu contravine în niciun fel Constituției și având în vedere considerentele expuse, propunem respingerea sesizării de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

p.PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PETRU GABRIEL VLASE